

Dopis od preláta (leden 2010)

„Scéna Zjevení Páně je vždy aktuální,“ říká nám prelát ve svém prvním dopise roku 2010. „Každé historické období, každá země, každá nová generace, musí být přivedena ke Kristu.“

20.01.2010

Milovaní, ať Ježíš chrání mé dcery a syny!

Během několika posledních dnů nás Církev často vyzývala vydávat se na cestu do Betléma, abychom uctívali

Ježíše a vzdávali mu díky. V prvním týdnu vánočního období se vše točilo kolem něj. Ostatní lidé na scéně – Panna Maria a svatý Josef v první řadě – zůstávali v pozadí, neboť hlavním protagonistou je náš Pán, věčný Syn Otce – Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha – který se pro nás a pro naši spásu stal člověkem. Nyní jsme se začátkem nového roku vyzývání obracet svou pozornost k dalším aktérům Vánoc: především k Panně Marii a svatému Josefovi, neoddělitelně stojícímu vedle ní.

Dnes, na slavnost Panny Marie Matky Boží, kdy je naše duše naplněna obdivem a radostí, se k ní obracíme invokací, kořenem všech milostí, jimiž Všemohoucí Bůh zahrnul tu, kterou od věčnosti podle lidské přirozenosti vyvolil jako Matku svého Syna. *Právě proto byla počata bez poskvrny a je milostiplná, je vždy panna, vstoupila se svým tělem i duší*

na nebesa, byla korunována za královnu všeho tvorstva, je nad anděly i nad svatými. Nad ní je jen Bůh.[1] Tak to chtěl Bůh, tak to učí Církev, tak v to věříme my. Nehrozí žádné nebezpečí přehánění, říká sv. Josemaría. Nikdy dostatečně nepronikneme do hloubky tohoto velkého tajemství, nikdy nebudeme dostatečně vděční své matce za příbuzenství, jež máme skrze ni s Nejsvětější Trojicí.[2]

Dnešní slavnost je vynikající příležitostí k tomu, abychom dali nový impuls našim synovským vztahům k Panně Marii a děkovali jí za její mateřskou péči. Maria nás vždy vede k Ježíšovi, jako tomu bylo s postavami z Orientu, s mudrci, kteří šli za hvězdou do Betléma, aby se poklonili narozenému Mesiáši. A kde jej našli? Sv. Matouš nám s velkou prostotou říká: *Vešli tedy do příbytku, uviděli dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu; potom*

otevřeli své pokladnice a podali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu.[3]

Snažíme se být blíže Marii, abychom byli zcela Božími? Opakujeme upřímně slova našeho Otce: *Matko Boží a Matko naše!?*

Dnes začínající druhá část vánočního období, nám, zatímco se nadále soustřeďuje na Ježíše, představuje důsledky vtělení a narození našeho Pána. Různými způsoby nám připomíná, že Bůh přijal naši přirozenost, aby se všichni muži a ženy mohli stát syny a dcerami Božími. Takto se shrnuje *radost*, která dle oznámení andělů pastýřům *bude radostí všeho lidu.[4]* Byla určena nejen domu Izraele, ale celému lidstvu, které chce Bůh shromáždit v Církvi, mystickém těle Krista. Prorok Izaiáš toto prohlásil o mnoho staletí dříve, když napsal: *Vzhůru! Zaskvěj se! Neboť zde je tvoje světlo, a nad tebou vzchází Jahvova sláva. Zatímco nad zemí se*

rozprostírají temnoty a nad národy
tma, nad tebou vzchází Jahve a jeho
sláva se zjevuje nad tebou. Ve tvém
světle budou kráčet národy a králové
ve tvé vycházející záři. Pozdvihni oči a
rozhlédni se: všichni se shromáždili,
přicházejí k tobě. Tví synové
přicházejí zdaleka a tvé dcery jsou
neseny na zádech. A tak uvidíš a
rozzáříš se, tvé srdce se zachvěje a
povznese, neboť k tobě bude proudit
bohatství moře a přijdou k tobě
poklady národů. Pokryje tě množství
velbloudů, mladá zvířata z Madianu a
z Efy, přijdou všichni ze Sáby, přinesou
zlato a kadidlo a budou hlásat
Jahvovu chválu.[5]

Toto proroctví bylo naplněno, „když
tři Mudrci, povoláni z daleké země,
byli vedeni hvězdou, aby našli a
uctili Krále nebe a země. Poddajnost
této hvězdy,“ píše sv. Lev Veliký, „nás
požívá k napodobení její poslušnosti
a stávání se, podle našich možností,

služebníky této milosti, která volá všechny muže a ženy ke Kristu.“[6]

Zjevení Páně k nám promlouvá o svátku celého lidstva, neboť ozřejmuje, že všichni lidé a všechny národy jsou povolány, aby byly součástí Božího lidu. Nedílně je výzvou ke smyslu křesťanské zodpovědnosti, s níž náš Pán chce počítat, při přinášení dobré zvěsti do všech končin země. Jak papež sv. Lev vysvětluje, „pobízení tímto nadšením byste se měli snažit být pro sebe užitečnými, abyste svítili jako děti světla (Srov. Ef 5,8) v Božím království, kterého dosahujeme upřímnou vírou a dobrými skutky.“[7] **Uplynulo dvacet staletí od okamžiku, kdy bylo toto tajemství odhaleno a v Kristu uskutečněno, ale dosud nedosáhlo úplného naplnění,[8]** říká papež. Poslání Církve bude nadále prováděno, a to až do konce světa, neboť každé historické období, každá

země, každá nová generace, musí být přivedena ke Kristu. Scéna Zjevení Páně je vždy aktuální. Tváří v tvář tomuto pohledu se Benedikt XVI. ptá: **V jakém smyslu je Kristus stále *lumen gentium*, světlo národů, dnes? Jakého bodu, – lze-li to takto popsat – dosáhla univerzální cesta lidí k Bohu? Je ve fázi postupu nebo regrese? A dále: Kdo jsou dnes Mudrci? Jak, když myslíme na dnešní svět, máme interpretovat tyto tajemné evangelijní postavy?**
[9]

Odpověď na tyto otázky je v rukou každého křesťana. Vše závisí na Boží milosti, a zároveň na odpovědi Kristových následovníků, kteří musí pokračovat v brázdě otevřené naším Pánem a prohloubené po sobě jdoucími generacemi věřících, od apoštolů a žen prvních hodin, až do dnešního dne. Nenaplňuje vás radostí pomyšlení na to, že náš Pán, přes naše osobní slabosti, počítá s

každým z nás při hlásání evangelia až na konec země?

Dnes je obzvláště v některých oblastech potřeba šířit Kristovo učení naléhavá. Mám na mysli především ty ve vládě, vědce a výzkumné pracovníky, lidi pracující v oblasti veřejného mínění, atd. Ale každý z nás musí poslouchat Božímu hlasu a následovat jej. Proto bychom měli s pokorou, naléháním a důvěrou prosit Boha, aby otevřel mysli a srdce svému světlu. Dnes musí být mnoho mužů a žen schopno říci: *viděli jsme totiž, jak vyšla jeho hvězda, a přišli jsme se mu poklonit.*^[10] A učiní tak, pokud se k nim my, kdo věříme v Krista, přiblížíme s upřímným přátelstvím prodchnutým láskou a porozuměním, a také s lidskou vřelostí, posílenou modlitbou a obětí. A také s vděčností za dobro, které konají.

Co nás udivuje na odpovědi Mudrců, říká Benedikt XVI., je, že se poklonili před prostým dítětem v matčině náruči, ne v prostředí královského paláce, ale naopak, v chudobě betlémské stáje (Srov. Mt 2,11). Jak je to možné? Co Mudrce přesvědčilo, že Dítě je 'Král Židů' a Král národů? Není pochyb o tom, že byli přesvědčeni znamením hvězdy, kterou viděli 'v jejím vycházení' a která spočinula přesně nad místem, kde bylo nalezeno dítě (Srov. Mt 2: 9). Ale ani hvězda by nestačila, pokud by Mudrci nebyli lidmi vnitřně otevřenými pravdě. Ve srovnání s králem Herodem, sužovaným svými zájmy o moc a bohatství, byli Mudrci směřováni k cíli svého hledání, a když jej našli, ačkoli byli vznešenými lidmi, jednali jako pastýři z Betléma: poznali znamení a poklonili se Dítěti, nabízejíce mu cenné a symbolické dary, které přinesli s sebou.[11]

Trvám na tom ještě jednou: *Náš Pán vybízí všechny lidi, aby ho hledali, aby se stali svatými. Povolává nejen krále od východu, kteří byli moudří a mocní. Předtím sice neposlal pastýřům hvězdu, ale svého anděla, ale všichni, chudí nebo bohatí, moudří nebo méně moudří, musí být ve své duši bdělí a pokorně připravení, aby uslyšeli Boží hlas.*[12]

To je úkol pro všechny křesťany, kteří chtějí žít v souladu se svým povoláním: ukazovat Krista ostatním, být "reproduktorem" – nejprve svým příkladem, ale také vhodnými slovy – učení Církve, zejména v tématech nejčastěji diskutovaných ve veřejném mínění: úctě k lidskému životu ve všech jeho fázích; povinnosti pokusit se zajistit, aby občanská práva podporovala a chránila pravou povahu rodiny ustanovené Stvořitelem, založené na nerozlučném manželství muže a ženy, otevřené životu; právu na

svobodnou volbu vzdělávacího formátu pro své děti, který odpovídá duchovním a mravním ideálům každého, apod.

Nemyslete si však, že toto úsilí je vyhrazeno pro ty, kteří přímo pracují nebo působí v těchto oblastech. Jak jsem se nedávno zmínil, užívaje myšlenku našeho Otce, při počítání začínáte od jedné, pak přidáváte další a další... Osobní apoštolát každého je velmi efektivní v prostředí, kde se jeho či její obyčejný život rozvíjí. Proto bychom v našem zpytování svědomí měli pečlivě zvážit, jak jsme pomohli duším dostat se blíže k Bohu: kolik modliteb, kolik obětování, kolik hodin dobře vykonané práce jsme nabídli, kolik rozhovorů jsme měli – osobně, či písemně, užívající všech dostupných prostředků – s přáteli, příbuznými, kolegy, známými. A měli bychom hovořit o tomto svatém zájmu v osobním duchovním vedení,

aby nám v apoštolátu, který je povinností každého křesťana, bylo pomáháno a byli jsme v něm povzbuzováni.

Bezprostředně po Zjevení Páně slavíme svátek Křtu Páně. Bylo-li zjevení Mesiáše Mudrcům „před-oznámením“ Božího univerzálního plánu spásy, tak křtem v Jordánu se tento plán začíná naplňovat. Jak vysvětlují otcové církve: „Spasitel tajemstvím křtu posvětil vody všech pramenů.“[\[13\]](#) Od toho okamžiku křestní voda, změněna v nástroj a znamení posvěcení, skrze účinnost udělenou vzýváním Nejsvětější Trojice, má moc odpouštět všechny hříchy.

Zjevení Páně je záhadou s mnoha aspekty. Liturgie připomíná zjevení Krista nejen Mudrcům nebo v průběhu jeho křtu v Jordánu, ale také v Káně Galilejské, když změnil vodu ve víno. Letos je v evangeliu

druhé neděle v mezidobí kladen
důraz na Ježíšovu Matku.[14] Svou
přímluvou ve prospěch lidí Maria do
určité míry „ukládá“ Kristu urychlit
„hodinu“ jeho projevení se jako
Mesiáše, a zvětšuje tak víru jeho
prvních učedníků. Pojdme k ní, aby
naši víru tváří v tvář apoštolským
výzvám – úžasným výzvám! – jimž
jako křesťané čelíme, také posílila.

Poslechněme si radu sv. Josemaríi:
*Je-li naše víra slabá, měli bychom se
obrátit na Marii. Díky zázraku na
svatbě v Káně, který Kristus provedl
na žádost své Matky, se jeho učedníci
naučili v něho věřit (Jan 2:11). Naše
matka se neustále přimlouvá u svého
Syna, aby uspokojoval naše potřeby a
ukazoval se nám, abychom mohli
volat, 'Ty jsi Syn Boží.' Dej mi, ó Ježíši,
víru již si opravdu přeji. Má Matko a
má Paní, Maria nejsvětější, dej ať
opravdu věřím!*[15]

Během několika dnů budeme opět slavit narozeniny sv. Josemaríi. Z lidského pohledu je jen přirozené, že se snažíme nabídnout mu nějaký dárek. A co lepšího by mohlo být „dárkem“, než touha růst v naší apoštolské horlivosti konkrétními činy, které dokazují hlad po spáse duší, který Ježíš roznítil v našem srdci? Později, v polovině ledna, máme tradiční oktáv za jednotu křesťanů, který nám nabízí novou příležitost prosit Utěšitele, aby ekumenické snahy Svatého otce Benedikta XVI., a s ním všech křesťanů, nesly požadované ovoce.

Bohudíky neměl incident, který se papeži přihodil na Štědrý den, vážné následky. Z hlediska víry musíme vidět tuto událost jako výzvu Prozřetelnosti, aby se naše modlitba za papeže stala trvalejší a intenzivnější.

Mé úmysly jsou stále velmi početné. Budme všichni úzce spojeni v tomto začínajícím roce, jednotou modlitby a úmyslů, aby nám náš Pán, na přímluvu jeho nejsvětější Matky, poskytl vše, co od něho žádáme.

Před několika dny jsem z různých důvodů jel do Švýcarska. Jako vždy jsem cestoval společně s vámi se všemi. Měl jsem příležitost modlit se v Einsiedeln, mariánské svatyni, kterou sv. Josemaría, a také náš milovaný Don Álvaro, mnohokrát navštívili. K nohám Panny Marie jsem složil váš život, abychom opravdu chtěli a věděli, jak jej proměnit v Opus Dei, nabízejíce jej Bohu s nepřestávající upřímností.

S láskou Vám žehná,

Váš Otec

+ Javier

Řím, 1. ledna 2010

[1] SV. JOSEMARÍA, *Boží přátelé*, č. 276.

[2] Ibid.

[3] *Mt* 2:11.

[4] *Lk* 2:10.

[5] *Iz* 60:1-6.

[6] Sv. Lev Veliký, Homilie na Zjevení Páně 3, 5(PL 4, 244).

[7] Ibid.

[8] BENEDIKT XVI, *Homilie na Slavnost Zjevení Páně*, 6. Ledna 2007.

[9] Ibid.

[10] *Mt* 2:2

[11] BENEDIKT XVI, *Homilie na Slavnost Zjevení Páně*, 6. Ledna 2007.

[12] SV. JOSEMARÍA, *Jít s Kristem*, č. 33.

[13] SV. MAXIM Turínský, *Homilie* 13A, 3 (CCL 23, 46).

[14] Srov. *Římský misál*, 2. neděle v mezidobí (C), Evangelium (Jan 2:1-11).

[15] Sv. Josemaría, *Svatý růženec*, komentář k 2. tajemství světla.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-od-prelata-leden-2010/> (07.03.2026)